

[Birgitte Husmark]

Spørgsmålet, som vi må undersøge nærmere – medmindre ministeren har det helt klare, lyssende svar på nuværende tidspunkt – er så: Hvem har suveræniteten? Hvem har suveræniteten med hensyn til at nægte en statsborger, der er straffet i et andet land, at modtage valg i Danmark? Kan Folketinget nu ikke mere nægte det? Eller hvis Folketinget ikke kan nægte det, er vi så på kollisionskurs med EF-retten? Det synes jeg er et problem, og det må vi undersøge nærmere.

Annette Just (FP):

Enhver, der har læst Maastricht-traktaten ned til de mindste detaljer, vil erkende, at dette er en nødvendighed efter vores sidste folkeafstemning, hvor et flertal i Danmark sagde ja til Den Europæiske Union. Derved har vi også sagt ja til, at dette er måden, hvorpå man skal stille op til Europa-Parlamentet, og at det er Europa-Parlamentet, der står med den sidste, afgørende beslutning om, hvem der er valgbar. Det er jo netop det, der står klart og tydeligt i lovforslagets § 1, nr. 4, som en ændret affattelse af lovens § 6.

Så jeg vil sige, at den største ændring i hele dette lovforslag i virkeligheden er under § 1, nr. 19, hvor der står, at man ændrer »Det Europæiske Økonomiske Fællesskab« til »Det Europæiske Fællesskab«. Der er altså et flertal i den danske befolkning, der har erkendt: Det er helt fint, nu fjerner vi alt det dér med økonomien, så bruger vi bare penge. Men o.k., et flertal er gået ind for det, og Fremskridtspartiet vil selvfølgelig støtte, at vi prøver at få en anelse demokrati ind i Unionen.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Tak for en positiv modtagelse af lovforslaget. Jeg kan bekræfte over for hr. Torben Rechendorff, at det naturligvis skal behandles grundigt i udvalget.

Der vil komme til at ske det, der blev efterlyst her, nemlig en sideløbende behandling hos os, samtidig med at man drøfter det ude i den store EF-verden, og det betyder naturligvis også, at man ikke kommer til at bringe sig i den situation, at arbejdet skal laves én gang til. Det er den procedure, der er valgt, at der er det, jeg vil kalde en slags forsikring imod det, som hr. Torben Rechendorff frygtede, nemlig at der skulle ske dobbeltarbejde på dette felt.

Fru Birgitte Husmark spurgte til nogle af teknikaliteterne omkring forslaget, omkring valgbarhed. Jeg synes, det er en god idé, at vi går mere i dybden med det under udvalgsarbejdet, men jeg vil alligevel gerne besvare det her. Det vil blive sådan, at det er Folketinget, der konstaterer, hvorvidt valgbarheden er til stede, men at det sker på baggrund af den afgørelse, der kommer fra det oprindelige land.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 80:

Forslag til lov om ændring af forskellige skatteleve. (Justeringer af skatteomlægningen).

Af skatteministeren (Stavad).

(Fremsat 18/11 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Klaus Hækkerup (S):**

Det lovforslag, Folketinget hermed tager fat på at behandle, er en naturlig følge af den skattereform, som Folketinget vedtog i juni måned i år. Vi vidste alle sammen på daværende tidspunkt, at det at gennemføre et så stort lovkompleks ville give anledning til efterfølgende korrektioner, og som skatteministeren ganske rigtigt har skrevet i sin skriftlige fremsættelse, er der efterfølgende behov for tekniske justeringer og præciseringer af de meget omfattende lovændringer, som blev vedtaget i juni 1993.

Jeg synes, man kan sige det kortere og klare: Der er her tale om en række små – meget små – ændringer af den skattereform, vi vedtog